

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

A novel **anti-VEGF165** monoclonal antibody-
conjugated **liposomal** nanocarrier system:
Physical characterization and cellular uptake
evaluation in vitro and in vivo

ارائه شده توسط: **فهیمة سادات موسوی البرزی**

دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علوم پزشکی قزوین

استاد راهنما: **آقای دکتر علیرضا فراس**

فهرست مطالب:

4.....	اطلاعات مقاله	➤
4.....	اطلاعات ژرنال	➤
5-8.....	مقدم	➤
8.....	خلاصه	➤
9-22.....	مواد و روش	➤
12-26.....	نتایج	➤
26-29.....	بحث	➤

اطلاعات مقاله:

نویسندگان: Chenyang Shi , Fei Gao, Xiangdong Gao *, Yu Liu *

دریافت: 24 اکتبر 2014

پذیرش: 12 نوامبر 2014

اطلاعات ژرنال: Biomedicine & Pharmacotherapy

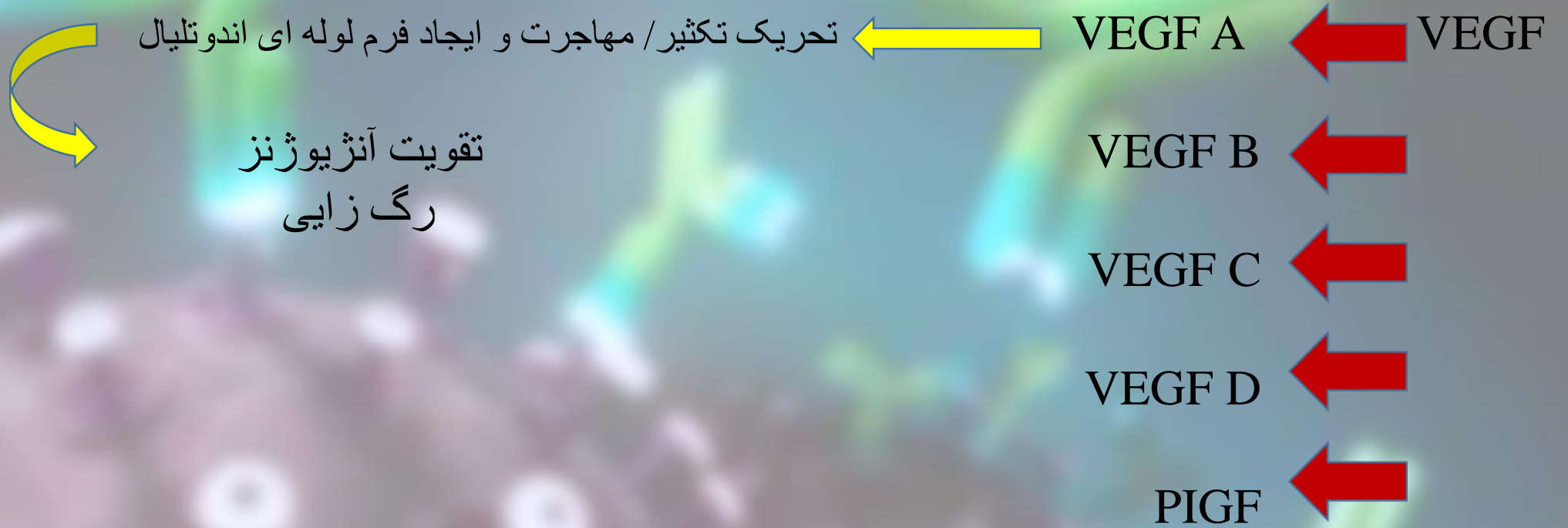
ایمپکت فاکتور ژرنال (2020) : 6.529

H-index : 92

کشور: فرانسه

مقدمه:

تومور ← دریافت مواد مغذی ← آنژیوژنز ← فاکتور VEGF

VEGF A189 ← VEGF A

★ VEGF A 165 ←

VEGF A 121 ←

VEGF 206 ←

VEGF 165 ← هنگام ترشح ← باقی ماندن قسمتی در ECM ← شکاف پلاسمین

ایجاد هیپارین زیست فعال → اتصال به → VEGFR1, VEGFR2

اعمال اثرات بیولوژیکی

بواسیزوماب:

- آنتی بادی مونوکلونال ضد VEGF انسانی
- اتصال به همه ی ایزو فرم های VEGF A انسانی ← کاهش دسترسی سایر گیرنده ها
- تایید اثر ضدسرطانی این آنتی بادی به وسیله ی مطالعات بالینی
- احتمال ایجاد عوارض جانبی متعدد مانند فشارخون بالا، خونریزی و...
- نیاز به ایجاد آنتی بادی مونوکلونال ضد VEGF انسانی ایمن تر

MAb 165 ← (1) اثرات ضد رگ زایی و ضدتوموری در *in vitro* , *in vivo*
(2) ایمنی زایی پایین تر و کارایی بیشتر در شرایط *in vivo*

خلاصه:

- کونژوگاسیون آنتی بادی مونوکلونال ضد VEGF انسانی با لیپوزوم پیگیله شده
- تایید کونژوگاسیون با روش BCA
- تایید عدم اختلال ترکیب این آنتی بادی با لیپوزوم بر اتصال و اثر گذاری بر روی VEGF
- تایید عدم افزایش سمیت پاکلیتاکسل در لیپوزوم های کونژوگه با mAb نسبت به لیپوزوم غیر کونژوگه
- تایید هدفگیری و اثر گذاری بالاتر لیپوزوم کونژوگه با mAb نسبت به لیپوزوم غیر کونژوگه در موش های نود دارای تومور mcf7

مواد و روش ها:

رده های سلولی:

1. **SGC-7901** سلول سرطانی گاستریک انسانی
2. **MCF7** سلول سرطانی پستان انسانی
3. **HepG-2** سلول هپاتومای انسانی
4. **LO2** سلول کبدی نرمال

حیوانات آزمایشگاهی مورد استفاده:

• موش نود **BALB/C**

1: آماده سازی لیپوزوم:

PEGylated liposome containing S100PC, CHOL, and mPEG2000-DSPE in a molar ratio of 90:10:5 was prepared using the thin film hydration method, as described previously [18]. Briefly, phospholipids (S100PC and mPEG2000-DSPE), CHOL, and coumarin-6 (as a fluorescence label) were solubilized in chloroform in a 250 ml round bottomed flask and dried under vacuum to form a thin lipid film [19]. Then, the lipid film was hydrated with phosphate buffered saline (PBS, pH 7.4) for 1 h. Afterwards, the resultant multilamellar dispersions were sonicated and then serially passed through 0.45- and 0.22- μm pore size filters to reduce the size of the liposome. Un-entrapped coumarin-6 was removed through dialysis using PBS (pH 7.4). As a linker lipid, Mal-PEG2000-DSPE was added into the liposome suspension with the molar ratio of S100PC: CHOL: mPEG2000-DSPE: Mal-PEG2000-DSPE = 90:10:4:1 [14]. The final PEGylated liposome particles were stored in dark containers at 4 °C.

As a control, paclitaxel encapsulated liposome was prepared following the same procedures mentioned above. Un-entrapped paclitaxel was removed from the liposome suspension by centrifugation.

For confocal microscopy, 0.5 mol% of Rh-PE relative to total lipids (i.e., S100PC and mPEG2000-DSPE) was added to the liposome formulation.

2: آماده سازی mAb-Lip

Conjugation of mAb165 to the prepared PEGylated liposome was based on –SH groups of antibody molecule and Mal-PEG2000-DSPE in the liposome. Briefly, mAb165 was thiolated with 2-iminothiolane in PBS (pH 7.4) at a molar ratio of 2-iminothiolane: mAb165 of 50:1 for 1 h at room temperature (RT). Unreacted 2-iminothiolane was removed by a Sephadex G-25 gel column with PBS. Then, the thiolated mAb was immediately incubated with the PEGylated liposome at 4 °C for 12 h for preparation of mAb-lips. The solution was then subjected to a Sepharose CL-4B column and eluted with PBS (pH 7.4) to remove the unbound thiolated mAb165. Non-reducing SDS-PAGE (8%) was performed to examine the covalent coupling between mAb165 and the liposome as well as the integrity of mAb165 in mAb-lips [20].

3: مورفولوژی، سایز و پراکندگی ذرات:

با استفاده از میکروسکوپ الکترونی TEM

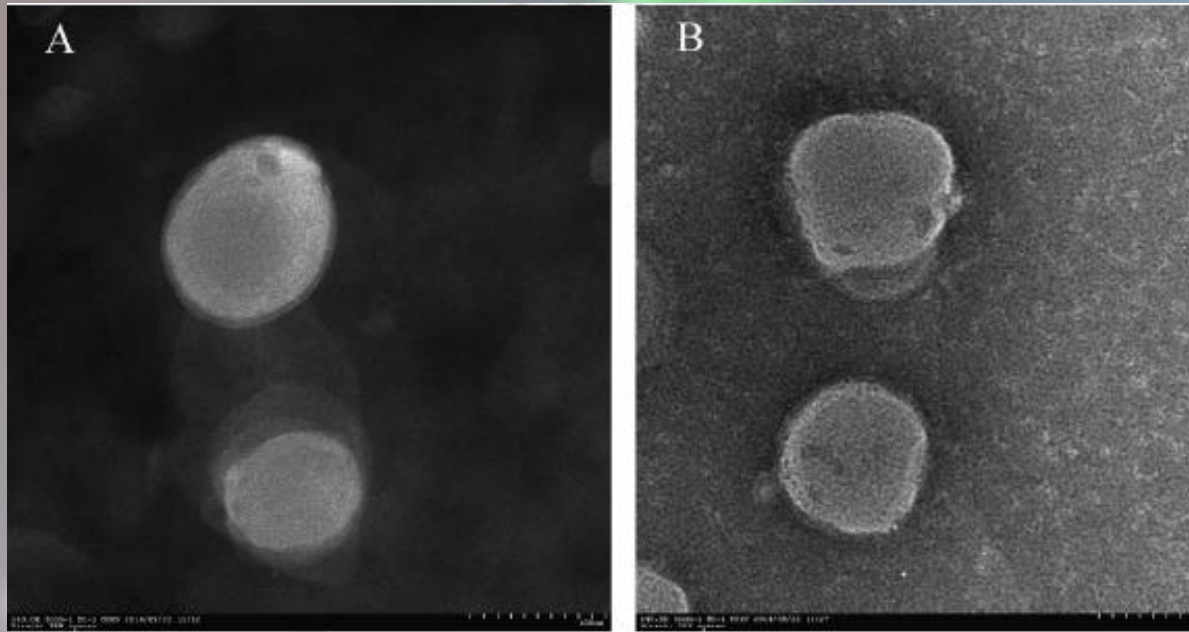

Fig. 1. TEM images. A. PEGylated liposome. B. mAb-liposomes. Each bar represents 100 nm.

نتیجه:

- اتصال با پیوند **تیول-اثر** بین مالئمید لیپوزوم و گروه تیول آنتی بادی صورت گرفت.
- نتیجه **TEM** = تفاوت های مورفولوژی قابل توجهی مشاهده نشد.
- ترکیب لیپوزوم پگیله با mAb165 بر **پایداری** آن اثری ندارد.

Table 1
Size and polydispersity index (PDI) of lips and mAb-lips. And mAb amount, phospholipids amount and coupling efficiency of mAb-lips. Data are shown as means and standard deviation ($n = 3$).

Formulation	Particle size (nm)	PDI	mAb amount ($\mu\text{g/ml}$)	PL amount ($\mu\text{mol/ml}$)	Coupling efficiency ($\mu\text{g mAb}/\mu\text{mol PL}$)
Lips	97.9 ± 0.8	0.259 ± 0.007	0	10	0
mAb-lips	108.0 ± 1.1	0.238 ± 0.007	697.8 ± 5.4	10	69.8 ± 0.5

4: سنجش پروتئین و بازده اتصال آنتی بادی

The amount of mAb165 conjugated to the PEGylated liposome was quantified as previously described using a bicinchoninic acid (BCA) protein assay [21,22]. In brief, 0.3 ml liposome suspension was added to 0.4 ml methanol, 0.2 ml chloroform, and 0.1 ml water. Then, the mixture was vortexed and centrifuged at $9000 \times g$ for 3 min. After the upper phase was carefully removed and discarded, 0.3 ml methanol was added to the interphase between chloroform and the precipitated protein, and then vortexed and centrifuged again at $9000 \times g$ for 3 min. The supernatant was removed and the protein pellet was dried under a stream of air. The pellet was then dissolved in 0.2 ml PBS (pH 7.4) containing 2% SDS. The concentration of protein was determined with a BCA protein assay kit (KeyGEN BioTECH, China) using pure mAb165 as a protein standard reference. The coupling efficiency was calculated as $\mu\text{g mAb}/\mu\text{mol phospholipids}$ (PL).

4: نتیجه

- یکپارچگی آنتی بادی پس از ترکیب با لیپوزوم تایید شد.
- اتصال کامل و به شکل موثری صورت گرفته است.

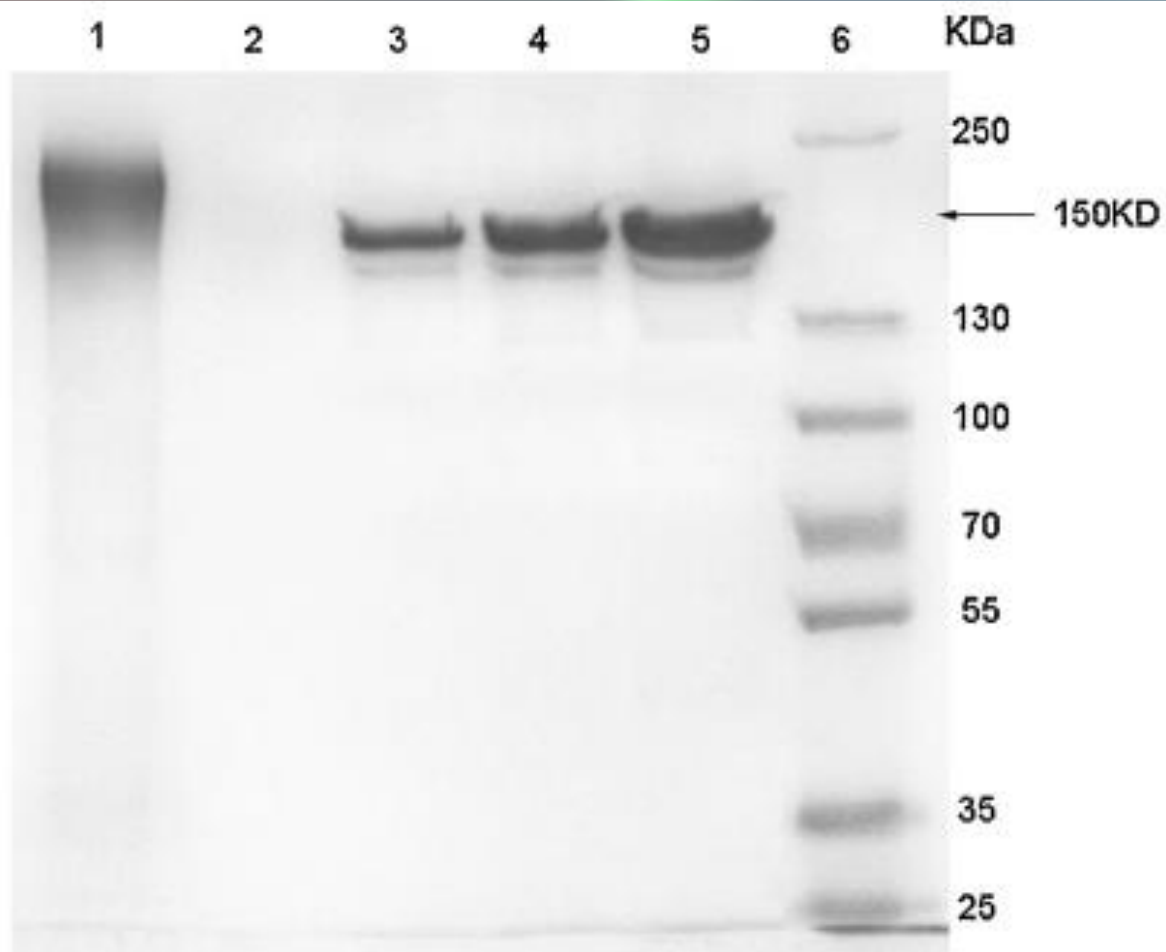

Fig. 2. Non-reducing SDS-PAGE analysis of the integrity of mAb165 in mAb-lips. Lane 1-6: mAb-lips, PEGylated liposome without mAb165, mAb 165 (0.25 mg/ml), mAb165 (0.5 mg/ml), mAb165 (1 mg/ml), protein marker.

5: تعیین تمایل آنتی بادی باروش الیزا:

Next, we employed enzyme-linked immunosorbent assay (ELISA) to assess the binding affinity of mAb-lips versus non-conjugated mAb165 to VEGF in order to determine whether the conjugation to our PEGylated liposome reduced the antigen-binding affinity of mAb165. Briefly, 96-well ELISA Maxisorp plates (Corning Incorporated, NY, USA) were coated with VEGF (1 $\mu\text{g}/\text{ml}$ in 0.05 M carbonate buffer, pH 9.6) at 4 °C overnight. Then, the solution was removed and the wells were blocked with blocking buffer (0.05% Tween-20 and 3% bovine serum albumin (BSA) in PBS) at 37 °C for 2 h. Afterwards, all wells were washed five times with PBS containing 0.05% Tween-20 (PBST) using an automated plate washer (ZMX-988B, Tianshitianli, Beijing, China). Then, mAb165 or mAb-lips were prepared as serial two-fold dilutions (from 3.0 to 0.094 $\mu\text{g}/\text{ml}$) in PBST with 1% BSA; and 100 μl of the prepared serial dilution was transferred to the wells and incubated at 37 °C for 2 h. PBST with 1% BSA alone was used as a blank control. The plate was again washed five times with PBST. Afterwards, 100 μl horseradish peroxidase (HRP)-labeled goat anti-human IgG (ZSGB-BIO, Beijing, China; 1:5000 in PBST with 1% BSA) was added to each well and incubated at 37 °C for 1 h. After washing, 100 μl substrate solution (containing 4 mg o-phenylenediamine and 4 μl 30% H_2O_2 in 10 ml pH 5.0 citrate buffer) was added to each well and allowed to incubate at 37 °C for 15 min. The reaction was then stopped using 100 μl 2 M H_2SO_4 . Optical density (OD) was read at 490 nm using a microplate reader (iMarkTM, Bio-Rad) [23–26].

6: نتیجه ی تست الایزا

➤ سنجش حفظ تمایل آنتی بادی با فرمول زیر محاسبه شد.

$$\text{OD mAb-lip} / \text{OD mAb 165} = (\%) \times 100$$

- میزان حفظ تمایل در لیپوزوم های کونژوگه بیشتر از **80 درصد** بود.
- اتصال آنتی بادی به لیپوزوم بر تمایل اتصال به VEGF اثر گذار نیست.

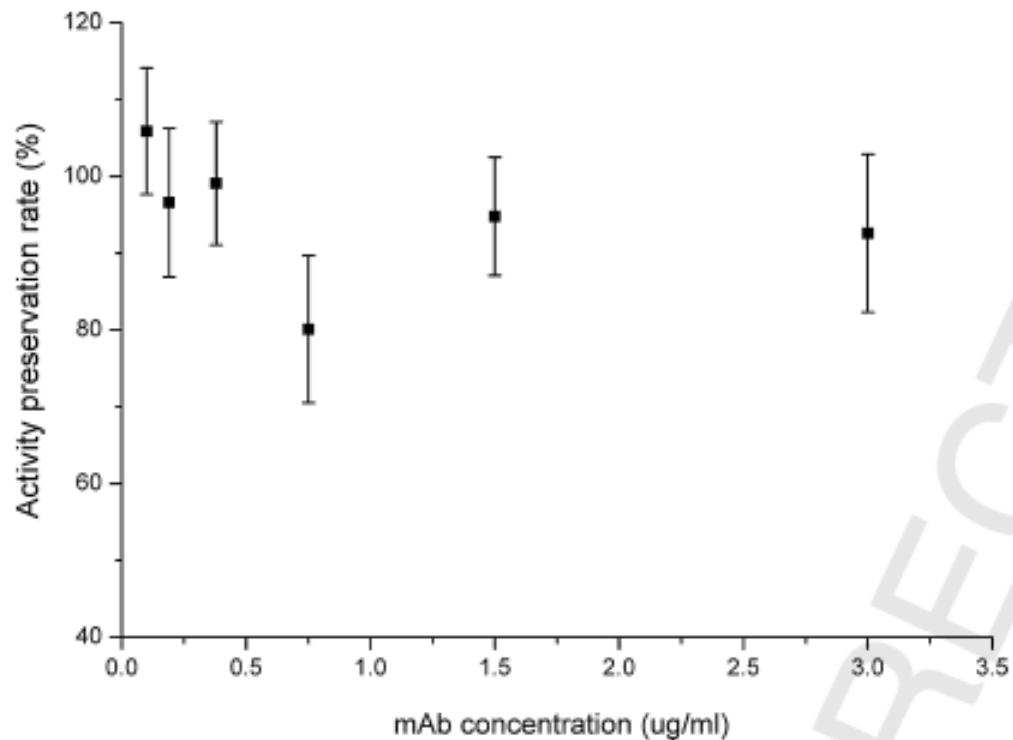
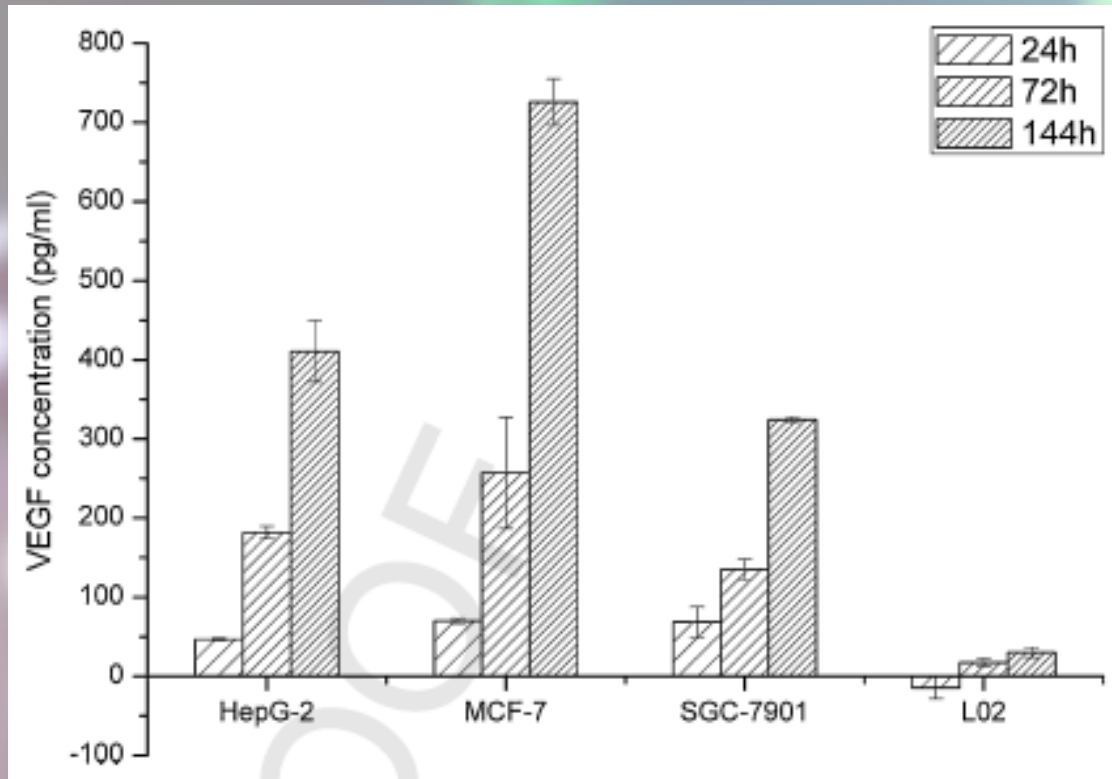

Fig. 3. Binding affinity preservation assay by ELISA. Serial two-fold dilutions of mAb165 or mAb-lips were used to examine the binding affinity of mAb-lips versus non-conjugated mAb165 to VEGF. OD values derived from mAb165 or mAb-lips at each dilution were then measured. Data are represented as the mean \pm S.D., $n = 3$.

7: تولید و ترشح VEGF

- هر چهار رده ی سلولی در پلیت 24 خانه کشت داده شدند
- پس از 24/72/144 ساعت 150 لاندا محیط از هر چاهک برداشته و سانتریفیوز شد.
- سوپرناتانت جمعآوری شد و مقدار VEGF با استفاده از کیت الیزا تعیین شد.

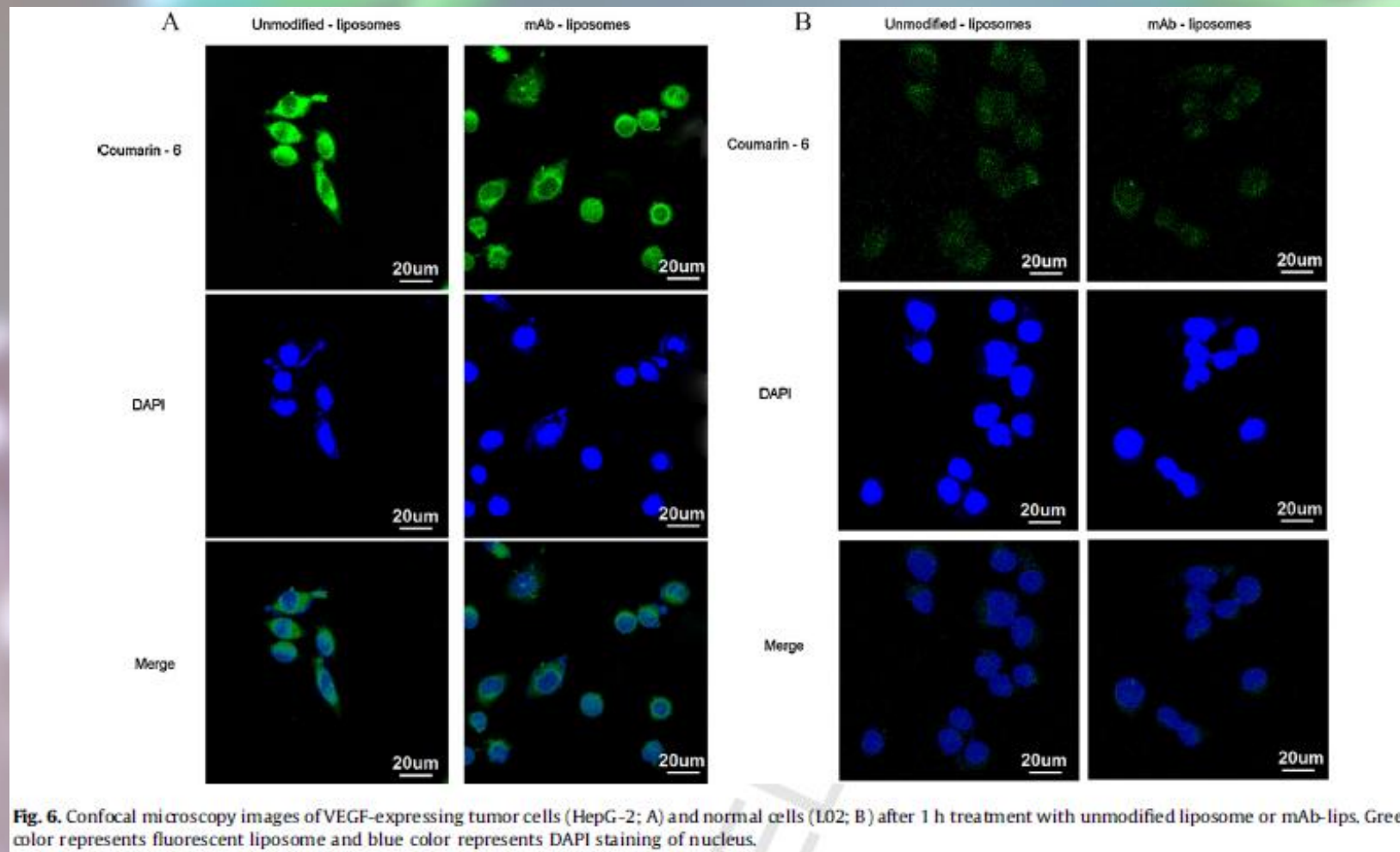

نتیجه:

- سه رده ی سلولی سرطانی بطور پیوسته VEGF را در طول 6 روز تولید و ترشح کردند.
- رده ی سلولی LO2 که یک سلول نرمال است مقدار کمی VEGF ترشح کرد.

8: آنالیز میکروسکوپ فلورسنس

- ❖ جهت بررسی اینکه آیا کونژوگه کردن لیپوزوم با آنتی بادی بر جذب و اتصال آن اثرگذار است یانه از میکروسکوپ فلورسنس و کانفوکال استفاده شده است.
- ❖ در این روش میزان جذب در سلول های SGC-7901/MCF7/HepG-2 بامقدار بالای VEGF و سلول LO2 با مقدار پایین VEGF بررسی شده است.

9: آنالیز فلوسایتومتری

✓ برای تعیین کمیت اتصال و داخلی سلولی آنالیز فلوسایتومتری انجام شد.

✓ در آنالیز فلوسایتومتری روند مشابه میکروسکوپ فلورسنس مشاهده شد.

✓ چهار رده ی سلولی نسبت به لیپوزوم کونژوگه و غیرکونژوگه تقریباً جذب مشابهی نشان دادند.

✓ در رده ی سلولی LO2 جذب فلورسانس هنگام تریت با لیپوزوم و لیپوزوم کونژوگه تقریباً یکسان بود.

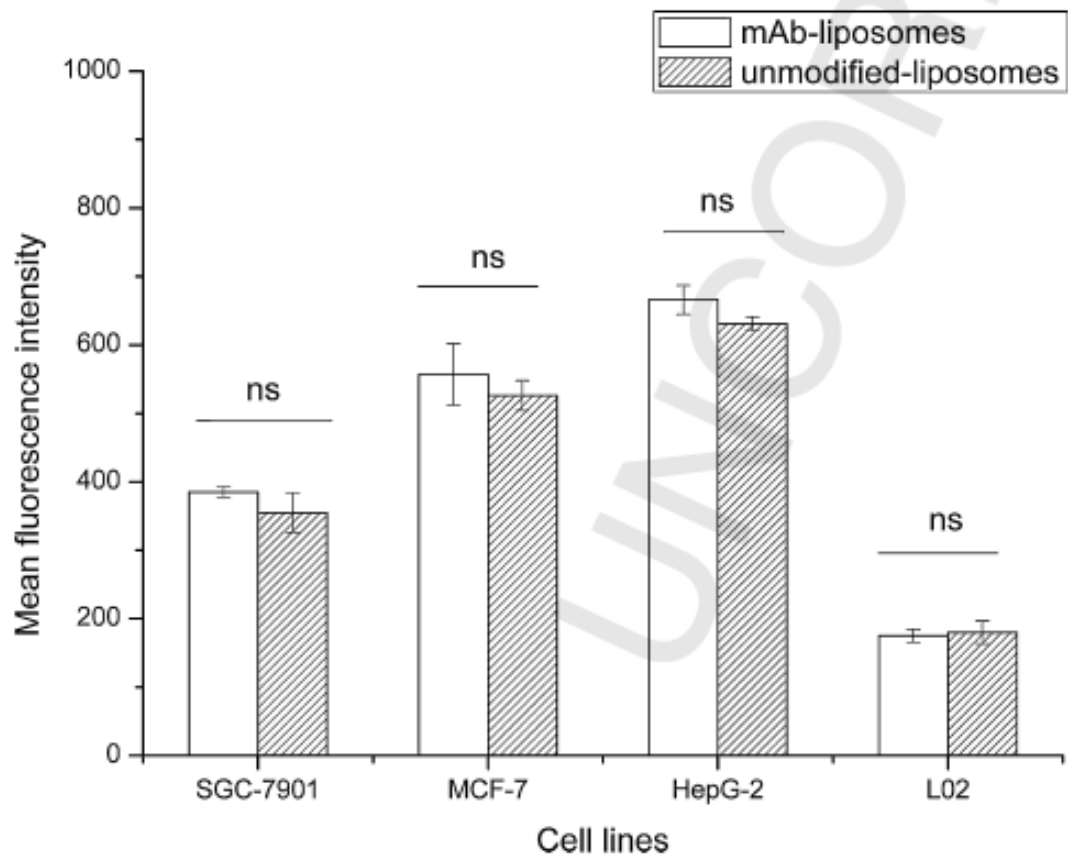

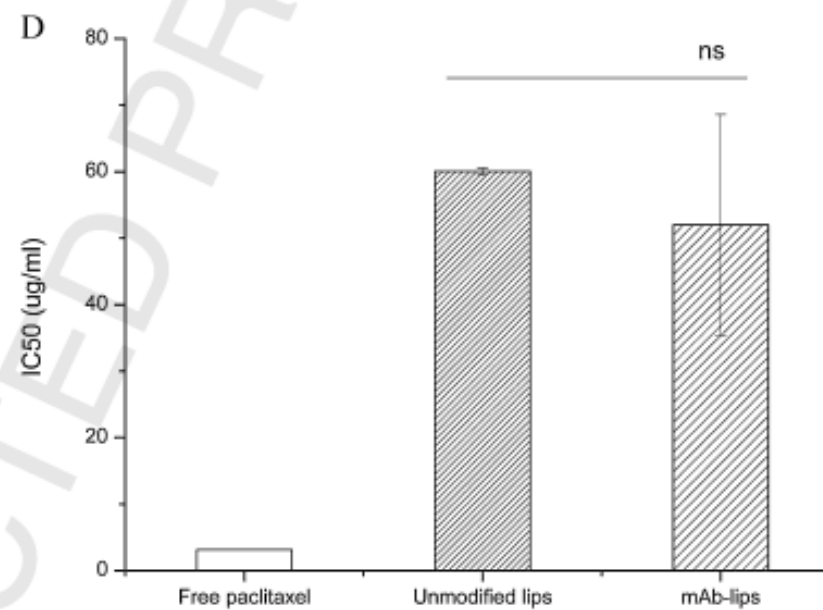
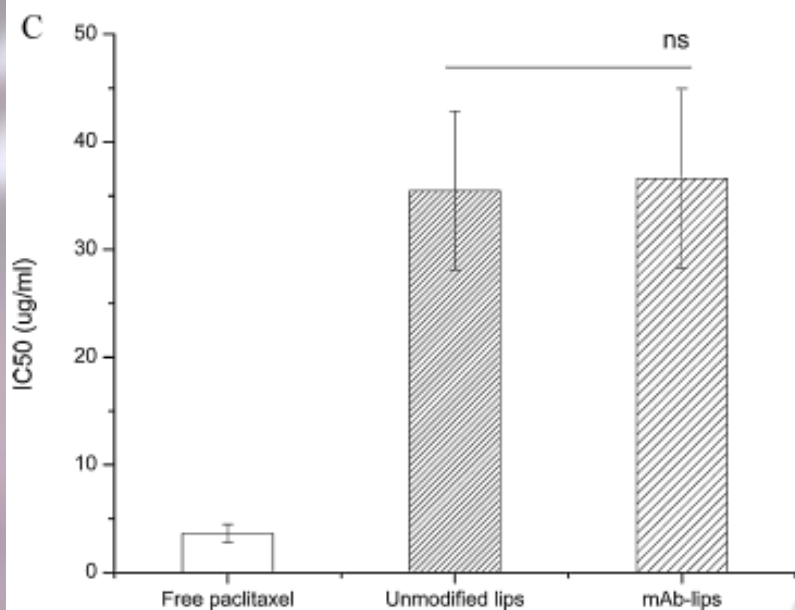
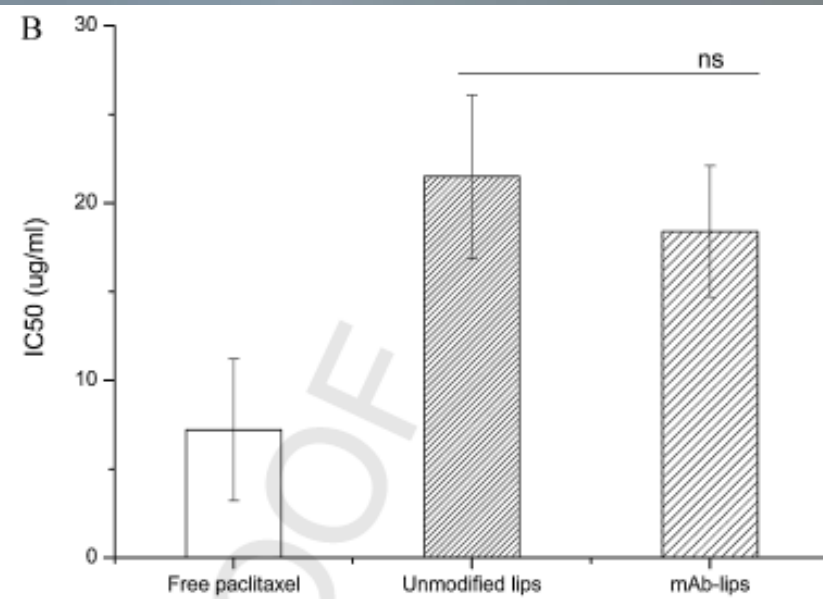
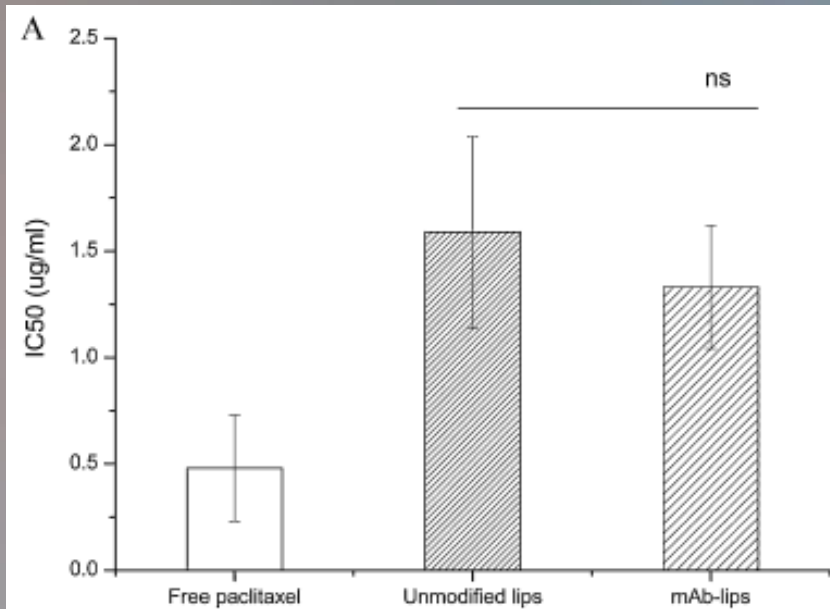
Fig. 7. Flow cytometry analysis of SGC-7901, HepG-2, MCF-7, and L02 cells after 1 h treatment with coumarin-6 labeled mAb-lips and unmodified liposome. Each bar represents mean fluorescence intensity \pm S.D. ($n = 3$); ns denotes statistically non-significant difference (t -test, $P > 0.05$).

10: مطالعات سمیت سلولی *in vitro*:

- جهت بررسی سمیت پاکلیتاکسل محصور در لیپوزوم پگیله و لیپوزوم کونژوگه بر روی چهار رده ی سلولی تست **MTT** انجام شد.

➤ نتیجه:

- تکثیر سلول ها بصورت **وابسته به غلظت** مهار شد.
- در مقایسه ی اثر دارویی پاکلیتاکسل محصور در لیپوزوم پگیله و لیپوزوم کونژوگه بر روی سلول ها تفاوت قابل توجهی مشاهده نشد.

SCG-7901:A

HepG-2 :B

MCF7 :C

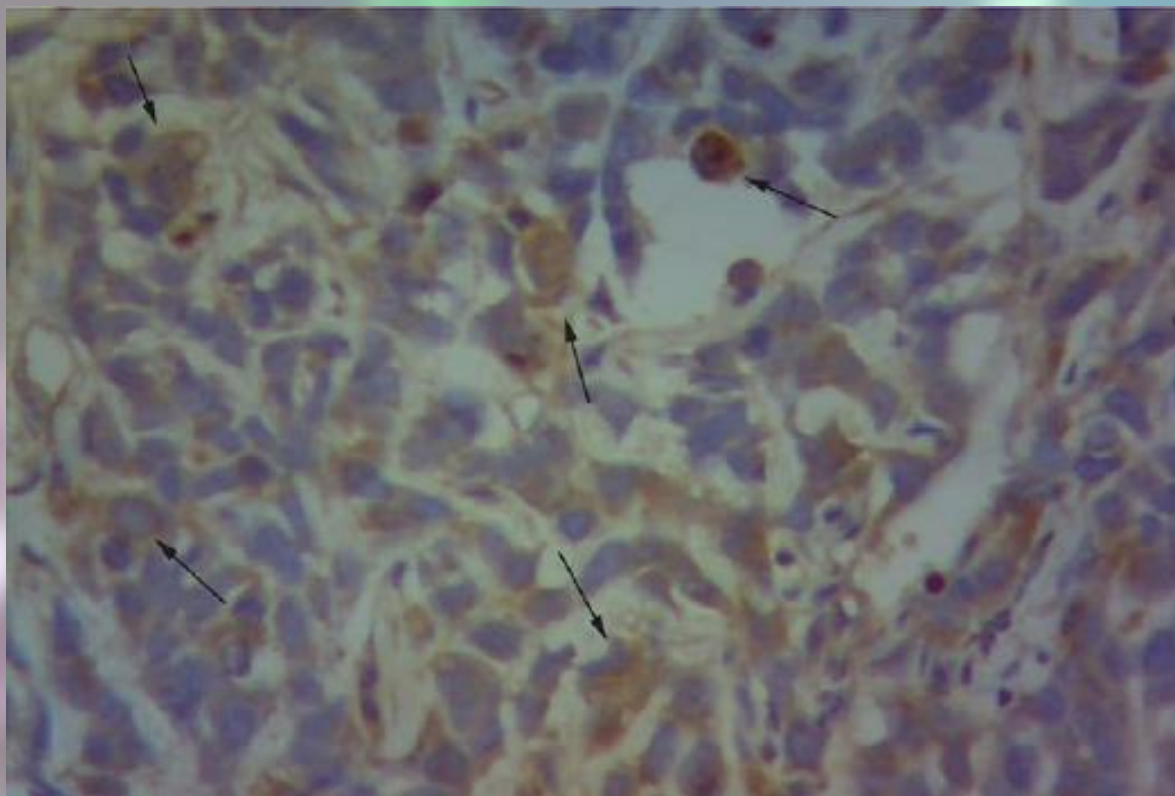
LO2 :D

11: بیان VEGF در تومورهای زئوگرفت

MCF-7 cells (2×10^6) were implanted into the right flanks of 4–6 week-old BALB/c nude mice. When tumors reached about 150 mm^3 , they were isolated and fixed with 4% formaldehyde. Then, paraffin-embedded 4- μm tissue sections were prepared, dewaxed with xylene, and washed three times with PBS (pH7.4). Prior to incubation with primary antibody, normal goat serum was employed to block the non-specific protein binding sites for 10 min. Then, the mouse anti-VEGF mAb was incubated for detection of VEGF. After 1 h incubation at 37 °C, the slides were rinsed with PBS (3 \times wash, 2 min each time), and incubated with biotinylated goat anti-mouse antibody. After 15 min incubation at 37 °C, the slides were washed with PBS (3 \times wash, 2 min each time) and treated with diaminobenzidine (DAB) chromogen for 3–5 min to yield a dark brown color. The sections were counter-stained with hematoxylin for microscopic observation (Zeiss, Germany).

نتیجه:

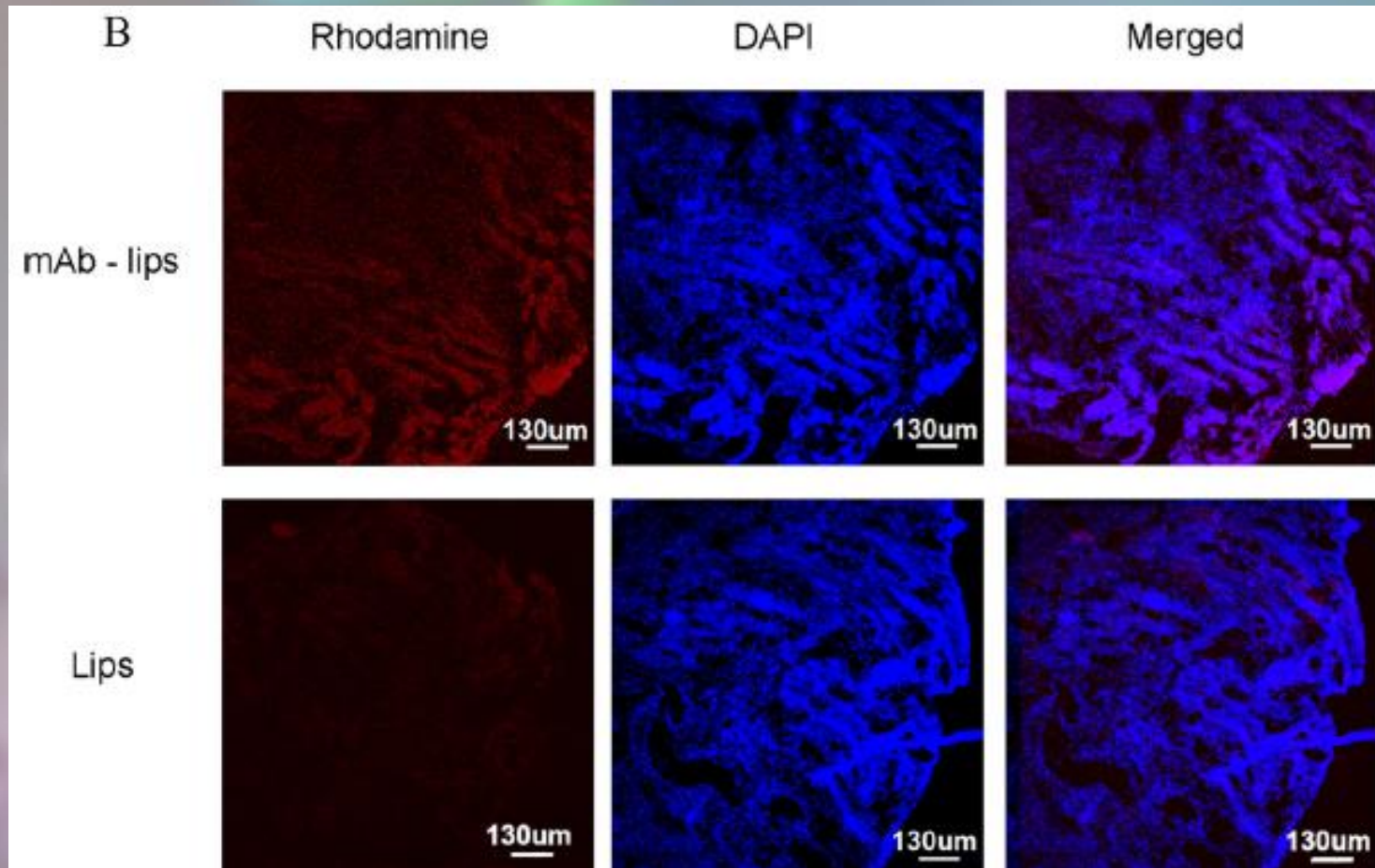
- از ایمنو هیستوشیمی جهت ردیابی بیان VEGF در بافت توموری استفاده شده است.
- در مناطق توموری رنگامیزی قوی تر ← بیان بالای VEGF

12: توزیع لیپوزوم کونژوگه در تومورهای زنوگرفت:

- 2میلیون سلول به صورت زیرجلدی به موش های نود 4-6 هفته ای تزریق شد.
- وقتی تومورها به 150 میلی مترمکعب رسید به حیوان 400لاندای لیپوزوم کونژوگه و غیرکونژوگه از طریق رگ دم تزریق شد.
- پس از 8ساعت موش را کشته و بافت توموری در Pbs قرار داده شد.
- برش بافتی با زخامت 10میکرون بر روی میکروتیوم قرار گرفت.
- سیگنال فلورسانس رودامین با میکروسکوپ کونفوکال مشاهده شد.

- لیپوزوم کونژوگه با mAb نسبت لیپوزوم غیر کونژوگه به طور موثری VEGF را در بافت توموری تشخیص داده است.
- سیگنال قرمز قوی تری در موش هایی که تحت درمان با لیپوزوم کونژوگه قرار گرفته بودند مشاهده شد.
- رودامین = موقعیت لیپوزوم کونژوگه و غیر کونژوگه را نشان می دهد.
- DAPI = هسته ی سلول ها را رنگامیزی می کند.

بحث:

✓ شیمی درمانی متداول ترین روش درمانی سرطان است.

• اما بر بافت سالم **عوارض جانبی** زیادی اعمال می کند ← با محدودیت هایی روبه روست.

✓ درمان نیاز به سیستم تحویل دارویی هدفمند دارد .

✓ در این مطالعه لیپوزوم کونژوگه با آنتی بادی مونوکلونال 165 ضدگیرنده ی VEGF ساخته شد.

✓ کارایی این mAb165-lip در تومورهای با بیان بالای VEGF هم در شرایط in vitro و هم در شرایط in vivo مورد بررسی قرار گرفت.

✓ در این مطالعه اثرگذاری بالاتر mAb165-lip بر سلول های توموری نسبت به لیپوزوم غیر کونژوگه تایید شد ← ممکن است به دلیل تمایل بالاتر mAb165-lip به VEGF باشد که در سلول های توموری بیان بالایی دارد.

✓ روش کونژوگاسیون متداول با استفاده از **Mal-PEG-DSPE** است.

- پیوند بین گروه مالنمید موجود روی لیپوزوم و گروه **SH** آنتی بادی تیوله انجام میشود.
- **گروه سولفیدریل** فراوانی کمتری نسبت به سایر گروه ها در پروتئین ها و آنتی بادی ها دارد.
- بنابراین استفاده از مواد شیمیایی سولفیدریل می تواند تغییرات را در سایت مولکول هدف محدود کند در نتیجه شانس فعالیت ترکیب پس از کونژوگاسیون بیشتر می شود.

✓ **سایز نانوذره** یکی از مهم ترین پارامترها در تعیین نتایج تحویل هدفمند در شرایط **in vivo** و **in vitro** است.

- در این مطالعه سایز نانوذرات قبل و بعد از کونژوگاسیون حدود **100 نانومتر** بود که برای جذب تحت شرایط **in vivo** و **in vitro** مناسب است.

✓ **mAb165** بر روی لیپوزوم با روش سنجش پروتئین **BCA** بررسی شد.

- مشخص شد که مقدار مناسبی جهت ارتباط و ورود به سلول به لیپوزوم کونژوگه شده است.

- ✓ یکپارچگی mAb165 توسط **SDS-Page** غیر احیایی تایید شد.
- باند جدا تقریباً 150 کیلو دالتون بود که نشان دهنده ی عدم تخریب آنتی بادی حین عمل کونژوگه است.
- ✓ قابلیت **اتصال** آنتی بادی کونژوگه روی لیپوزوم با روش **الایزا** با استفاده از VEGF به عنوان بستر اتصال تایید شد.
- در مقایسه با آنتی بادی آزاد، آنتی بادی کونژوگه با لیپوزوم **واکنش ایمنی 80%** نسبت به **آنتی ژن** نشان دادند.
- آنتی بادی کونژوگه تا حد زیادی خاصیت **هدف گیری اختصاصی** اش را **حفظ** می کند.
- ✓ انتظار داشتیم پس از کونژوگاسیون لیپوزوم میزان جذب و اتصال سلولی افزایش یابد اما این اتفاق نیافتاد.
- ممکن است به دلیل ویژگی های بیان VEGF باشد.
- برخلاف سایر گیرنده های غشای سلولی ایزوفرم VEGF165 یک پروتئین اصلی است که می تواند در غشا باقی مانده یا در خون ترشح شود.

- در تست **الایزا** تحت **in vitro** بیشتر **VEGF** به محیط کشت ترشح شد و نه روی سطح سلولی.
- به همین دلیل کونژوگه کردن لیپوزوم با آنتی بادی نتوانست روند اتصال و داخلی سازی با اندوسیتوز را بهبود بخشد.
- علاوه بر این mab165 به دلیل خاصیت آب دوستی و وزن مولکولی بالا به سختی جذب سلول ها می شود.
- ✓ در بخش **in vivo** مشاهده شد در تومورهای با بیان بالای **VEGF** آنتی بادی مونوکلونال ضد **VEGF** توانست به طور موثری **VEGF** را در تومور تشخیص دهد.

لیپوزوم کونژوگه با mAb165 پتانسیل هدفگیری تومور را در شرایط **in vivo** دارد که ممکن است مستقل از مسیر اندوسیتوز سلولی باشد.

با تشکر از توجه شما